

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **A. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.3.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2011, **o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.3.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15.12.2011, kterým žalobci odňala invalidní důchod od 14.2.2012 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 5.12.2011 již

není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 20.2.2012, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši pouze 10%, a to podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 9, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a zvýšením podle ust. 3 odst. 2 citované vyhlášky o dalších 10% byla stanovena celkem 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal nesprávné a nedostatečné posouzení svého zdravotního stavu a odkázal na nález MUDr. H. ze dne 23.3.2012, ve kterém je popsáno zhoršení stavu a sekrece z ucha s tím, že tento stav spěje k operační revizi.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 26.3.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 28.8.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl posouzen u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 29.6.2006 částečně invalidním s datem vzniku částečné invalidity dne 10.4.2006. Na základě tohoto posouzení pobíral částečný invalidní důchod a posléze invalidní důchod prvního stupně. Dne 5.12.2011 byla u žalobce provedena kontrolní lékařská prohlídka se závěrem, že pokles pracovní schopnosti činí u něj podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 9, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. celkových 20%, tj. 10% dle citované položky a dalších 10% zvýšení. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 15.12.2011, kterým žalobci invalidní důchod od 14.2.2012 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce shora uvedené námitky, na základě kterých byl dne 20.2.2012 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o celkových 20% podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 9, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (10% plus zvýšení o dalších 10%). Na základě tohoto posudkového hodnocení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 26.3.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou

pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. J. H. a jejího nálezu ze dne 12.10.2011, ze zdravotnické dokumentace ORL MUDr. J. H. a z nálezů ORL MUDr. L. Š. ze dne 20.4.2012, MUDr. P. K., PhD. ze dne 10.5.2012, propouštěcí zprávy z hospitalizace na ORL klinice FN Ostrava ze dne 24.7.-31.7.2012, z kontrolních nálezů ORL ambulance FN Ostrava ze dne 2.8., 9.8., 16.8., 23.8. a 27.8.2012, CT pyramid MUDr. P. ze dne 3.1.2011, ORL T. B. ze dne 8.12.2010, hematologa MUDr. J. G. ze dne 6.5.2011 a z dalších nálezů založených v úplné spisové dokumentaci OSSZ Ostrava. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce vleklý zánět středouší vpravo s lehkou smíšenou nedoslýchavostí. Pokles pracovní schopnosti hodnotila PK MPSV ČR podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 9, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 10% a s ohledem na lehkou smíšenou pravostrannou nedoslýchavost a stav po opakovaném operačním zákroku toto hodnocení zvýšila o dalších 10%, tj. na celkových 20%. Podle závěru PK MPSV ČR se u žalobce o invaliditu nejedná s tím, že tato zanikla dne 5.12.2011. Uznání částečné invalidity u žalobce v roce 2006 a její ponechání při kontrolní lékařské prohlídce v roce 2008 je nutno považovat za posudkový omyl. Objektivní ORL nález ani vyplývající funkční postižení neodpovídaly horní hranici ani střední hodnotě procentního rozmezí příslušné položky dle kapitoly VII, oddíl B, položky 8, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (20%-40% poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti). V posudku lékaře OSSZ v roce 2008 je uvedený „anamnestický“ skoro trvalý výtok z pravého ucha a hnisavé záněty co tři měsíce, avšak takový stav podle dokumentace ORL nebyl doložen. Posudkový lékař v té době neměl k dispozici úplnou zdravotnickou dokumentaci žalobce z ORL ambulance. I v té době dovoloval zdravotní stav žalobci výkon soustavné výdělečné činnosti s využitím kvalifikace a praxe.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 26.3.2012 již nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR,

o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů – lékaře ORL, tedy lékaře z oboru nemocí, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav posouzen ve smyslu ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a pokles jeho pracovní schopnosti pak byl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Na tomto závěru nic nemění ani žalobcem předložené lékařské zprávy ORL kliniky FN Ostrava MUDr. V. B. ze dne 16.8. a 27.8.2012, které mimochodem posudková komise v posudku na straně dvě výslovně uvádí, ani nálezy MUDr. J. H.-ORL ambulance.

Jelikož žalobce k datu 26.3.2012 neplnil zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyl invalidní, a proto mu invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15.12.2011, kterým invalidní důchod žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 11.října 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček